

U Zagrebu, 16.10.2023.g.

TRGOVAČKI SUD U BJELOVARU
Šetalište dr. Ivše Lebovića 42
43000 BJELOVAR

Vps. 46.144.405,70 EUR/347.675.025,64 kn
Prema OT: 10 000 bodova

Poslovni broj: St-672/2020

Stečajni vjerovnik/podnositelj: **SUSTENTA SERVICES d.o.o.**, Đorđićeva ulica 23, Zagreb, OIB: 55319257465, zastupano po direktorici Franciski Stipić, Kralja Zvonimira 5, Jastrebarsko, zastupano po punomoćniku odvjetniku Krešimiru Loboji, Kneza Borne 14, Zagreb

Stečajni dužnik: **KONOS CONSTRUCTION d.o.o. u stečaju**, Ventilatorska cesta 24, Lučko, OIB: 55858475794

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj 75 Pž-2274/2023-2 od dana 19. srpnja 2023. godine

stečajnog vjerovnika/podnositelja

4x

Prilozi:

a/ Punomoć

b/ Rješenje Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj 7 St-672/2020-145 od dana 17. travnja 2023. godine

c/ Žalba stečajnog vjerovnika protiv rješenja poslovni broj 7 St-672/2020-145 od dana 17. travnja 2023. godine i potvrda o primitku žalbe od dana 03. svibnja 2023. godine

d/ Predstečajna nagodba poslovni broj 3 Stpn-314/2014 od dana 20. travnja 2015. godine s klauzulom pravomoćnosti od dana 12. svibnja 2015. godine

e/ Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj 75 Pž-2274/2023-2 od dana 19. srpnja 2023. godine sa objavom s E-oglasne ploče sudova od dana 14. rujna 2023.g.

f/ Odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revt-276/2015-2 od dana 06. kolovoza 2015. godine

g/ Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-3692/01-2 od dana 14. studenog 2001. godine

h/ Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske Pž-4642/2021-5 od dana 07. veljače 2022. godine

i/ Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj Pž-6267/2007-7 od dana 04. studenog 2008. godine

j/ Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, PŽ-5908/2021-3 od dana 03. veljače 2022. godine

k/ Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-5340/2005-3 od dana 15. veljače 2006. godine

j/ Zemljišnoknjižni izvadci za nekretnine

I. Stečajni vjerovnik/podnositelj je za podnošenje prijedloga za dopuštenje revizije protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj 75 PŽ-2274/2023-2 od dana 19. srpnja 2023. godine, ovlastio odvjetnika Krešimira Loboju iz Zagreba, te predlaže sva pismena dostavljati na adresu imenovanog punomoćnika navedenu u uzglavlju.

DOKAZ: Punomoć

Navedeno Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske kojim je odbačena žalba protiv Rješenja Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj 7 St-672/2020-145 od dana 17. travnja 2023. godine objavljeno je na E-oglasnoj ploči Suda dana 14. rujna 2023. godine u 15,05 sati te se dostava istog smatra izvršenom istekom 8. dana od dana objave sukladno odredbama čl. 12. st. 3. Stečajnog zakona, odnosno istječe dana 22. rujna 2023. godine.

DOKAZ: uvid u objavu s E-oglasne ploče sudova od dana 14. rujna 2023. godine u 15,05 sati

Slijedom, Stečajni vjerovnik/podnositelj podnosi ovaj Prijedlog za dopuštenje revizije u zakonskom roku od 30 dana od dana dostave pobijanog Rješenja.

II. Stečajni vjerovnik/podnositelj ovog prijedloga je dana 03. svibnja 2023. godine, sukladno odredbi članka 125. stavka 5. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, 114/2022) u vezi s odredbom članka 247. stavka 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/2015, 104/2017, 36/2022) podnio **Žalbu protiv Rješenja Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj 7 St-672/2020-145 od dana 17. travnja 2023. godine**, a kojim rješenjem je odlučeno sljedeće, cit.:

„I Utvrđuje se da je nastao trošak unovčenja nekretnina u ovom stečaju koje dolaze upisane u zk. ul. br. 292 k.o. Lučko, čkbr. 35/166 u naravi poslovna zgrada br. 24/1, poslovna zgrada br. 24, dvorište i dvorište, Hrvatski Leskovac, Ventilatorska cesta, sveukupno površine 3535 m², nekretnina upisana u zk. ul. 293 k.o. Lučko, čkbr. 35/167 u naravi oranica površine 1706 m², i nekretnina upisana u zk. ul. br. 301 k.o. Lučko, čkbr. 35/177 u naravi oranica površine 2016 m², u iznosu od 83.525,38 eura/629.322,03 kuna.

II Kupac B2 KAPITAL d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 41, OIB: 57509775367, kao razlučni vjerovnik oslobađa se polaganja kupovine u iznosu od 15.810.000,00 kuna/2.098.347,60 EUR u cijelosti. Utvrđeni troškovi unovčenja navedene nekretnine u toč. I izreke ovog rješenja u iznosu od 83.525,38 eura/629.322,03 kuna podmiriti će se iz uplaćene jamčevine, a preostali iznos uplaćene jamčevine u visini od 196.254,30 eura/1.478.678,02 kuna vratiti će se kupcu B2 Kapital d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 41, OIB: 57509775367, nakon pravomoćnosti ovog rješenja.

III Nalaže se Financijskoj agenciji, Regionalni centar Zagreb, Zagreb, Ulica grada Vukovara 70, da sa računa uplaćene jamčevine broj: HR3323900011300028779 (identifikatora nadmetanja: 27486, identifikator predmeta prodaje: 39623) doznači iznos od 83.525,38 eura/629.322,03 kuna na račun kupovnine br. IBAN: HR1123900011300028787, a razliku uplaćene jamčevine u iznosu od 196.254,30 eura/1.478.678,02 kuna da isplati na račun B2 KAPITAL d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 41, OIB: 57509775367 broj: HR7323600001102972088, nakon pravomoćnosti ovog rješenja.

IV Nakon pravomoćnosti ovog rješenja i nakon što FINA postupi na način kako je navedeno pod toč. II i III izreke ovog rješenja, sud će donijeti zaključak kojim će naložiti FINA-i da iznos od 83.525,38 eura/629.322,03 kuna sa računa kupovnine br. IBAN: HR1123900011300028787 doznači na račun Trgovačkog suda u Bjelovaru, te će sud donijeti Zaključak kojim će naložiti stečajnom upravitelju predaju nekretnina iz toč. I izreke ovog rješenja kupcu B2 KAPITAL d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 41, OIB: 57509775367.

V Ovo rješenje objavit će se na e-oglasnoj ploči suda i mrežnim stranicama Financijske agencije.“

DOKAZ: Rješenje Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj 7 St-672/2020-145 od dana 17. travnja 2023. godine
Žalba stečajnog vjerovnika protiv rješenja Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj 7 St-672/2020-145 od dana 17. travnja 2023. godine i potvrda o primitku žalbe od dana 03. svibnja 2023. godine

III. Stečajni vjerovnik/podnositelj u predmetnoj Žalbi od dana 03. svibnja 2023. godine protiv Rješenja Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj 7 St-672/2020-145 od dana 17. travnja 2023. godine u bitnome ističe u pogledu zahtjeva razlučnog vjerovnika i kupca predmetnih nekretnina B2 KAPITAL d.o.o. za oslobođenjem od plaćanja kupovnine od dana 19. listopada 2022. godine, da se u istom zahtjevu odnosno podnesku paušalno navodi da isti na predmetnim nekretninama ima prvenstveno pravo naplate, i to temeljem založnih prava uknjiženih pod poslovnim brojevima zemljišnoknjižnih postupaka Z-19531/2017 (Prvenstveni red upisa: Z-47499/2008, preneseno sa Z-12451/2019), Z-19531/2017 (Prvenstveni red upisa: Z-63003/2009, preneseno sa Z-12451/2019), Z-19531/2017 (Prvenstveni red upisa: Z-59190/2010, preneseno sa Z-12451/2019), Z-19531/2017 (Prvenstveni red upisa: Z-59190/2010, preneseno sa Z-12451/2019), Z-19531/2017 (Prvenstveni red upisa: Z-59190/2010, preneseno sa Z-12451/2019), Z-19531/2017 (Prvenstveni red upisa: Z-62220/2010, preneseno sa Z-12451/2019), Z-19531/2017 (Prvenstveni red upisa: Z-20015/2011, preneseno sa Z-12451/2019) i Z-19531/2017 (Prvenstveni red upisa: Z-38658/2012, preneseno sa Z-12451/2019), a radi osiguranja novčanih potraživanja za koja je u predmetnom zahtjevu odnosno podnesku naveden inicijalni iznos odnosno iznos predmetnih novčanih potraživanja u trenutku podnošenja prijedloga za uknjižbu predmetnih založnih prava Zemljišnoknjižnog odjelu Novi Zagreb Općinskog suda u Novom Zagrebu koji je izvršen u korist ranijeg založnog vjerovnika i stečajnog vjerovnika u predmetnom stečajnom postupku, Zagrebačke banke d.d.

Zagrebačka banka d.d. je kao stečajni vjerovnik u okviru stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom KONOS CONSTRUCTION d.o.o. za graditeljstvo i trgovinu u stečaju, Lučko, Ventilatorska 24, OIB: 55858475794 **dana 20. travnja 2015. godine sklopila Predstečajnu nagodbu poslovni broj 3 Stpn-314/2014.**

Stečajni vjerovnik/podnositelj u predmetnoj Žalbi ukazuje na činjenicu da su gore navedena potraživanja izmijenjena zaključenjem predmetne Predstečajne nagodbe u postupku koji je prethodio predmetnom stečajnom postupku. Predmetnom predstečajnom nagodbom izmijenjeni su iznosi u odnosu na iznose za koje su upisana založna prava na predmetnim nekretninama. Dakle, više se ne radi o istovjetnoj tražbini sa onom koja je upisana u zemljišne knjige.

DOKAZ: uvid u Predstečajnu nagodbu poslovni broj 3 Stpn-314/2014 od dana 20. travnja 2015. godine, prileži spisu
Zemljišnoknjižni izvadci za predmetne nekretnine

Razlučni vjerovnik i kupac predmetnih nekretnina odnosno B2 KAPITAL d.o.o. je s stečajnim vjerovnikom Zagrebačka banka d.d. dana 06. srpnja 2018. godine sklopio Ugovor o ustupu i prijenosu prava i tražbina, ovjeren po Javnom bilježniku Mladenu Matošu, Ilica 297, Mladen Matoš, broj ovjere: OV-8404/2018.

DOKAZ: uvid u Ugovor o ustupu i prijenosu prava i tražbina, od dana 06.07.2018. godine, prileži spisu

Potpisom Predstečajne nagodbe, ugovori o kreditu pobrojani u Prilogu 1 predmetnog Ugovora, prestaju biti ugovori koji definiraju i uređuju osnov i visinu potraživanja društva Zagrebačka banka d.d. Navedeni ugovori pobrojani u Prilogu 1, prestaju biti isprave koje definiraju potraživanja društva Zagrebačka banka d.d. u odnosu na sva potraživanja koja su utvrđena u predstečajnoj nagodbi. Potraživanja koja se prenose trebala su biti detaljno financijski specificirana u novčanom iznosu što uključuje glavna i sporedna potraživanja, a ne samo pobrojani dokumenti iz kojih navodne proizlaze.

Također, svi pobrojani dokumenti (ugovori o kreditu i prilozi) stavljeni su van snage u dijelu određivanja tražbine **potpisom i pravomoćnošću ovršne Predstečajne nagodbe**, izuzev ugovora o kreditu od dana 26.11.2012.g. za koje je Zagrebačka banka d.d. iskoristila pravo odvojenog namirenja na nekretnini upisanoj u zk.ul. 188 ko Trnje, a koji nije predmet ovog spora.

Ovdje se radi o specifičnoj situaciji u kojoj se Zagrebačka banka d.d. odrekla odvojenog namirenja i pristala da se razlučna prava definiraju sklopljenom i pravomoćnom i ovršnom predstečajnom nagodbom sukladno odredbama Zakona o predstečajnoj nagodbi, a ne ranije upisanim razlučnim pravima što je u praksi izuzetno rijetka situacija jer su banke u pravilu inzistirale na naplati potraživanja iz razlučnog prava.

DOKAZ: Predstečajna nagodba poslovni broj 3 Stpn-314/2014 od dana 20. travnja 2015. godine s klauzulom pravomoćnosti od dana 12. svibnja 2015. godine

Takvo ugovaranje i definiranje potraživanja iz Ugovora o ustupu i prijenosu prava i tražbina u odnosu na potraživanja predstavlja nezakonito određivanje „predmeta“, odnosno takvi predmeti u odnosu na potraživanja iz predstečajne nagodbe predstavljaju „nepostojeća“ potraživanja koja su prestala postojati i spomenuti krediti više ne predstavljaju ovršne isprave iz kojih proizlazi potraživanje. Tražbine iz navedenih ugovora potpisom Predstečajne nagodbe dana 20. travnja 2015. godine predstavljaju nepostojeće tražbine koje je samim time nemoguće prenijeti na novog vjerovnika.

Potpisom i pravomoćnošću predmetne ovršne predstečajne nagodbe raniji ugovori i ovršne isprave stavljaju se van snage ex lege i više ne proizvode nikakve pravne učinke, obzirom se u cijelosti zamjenjuju odredbama novog ugovora, odnosno predstečajne nagodbe.

Vjerovnik više u tom slučaju nije ovlašten naplaćivati svoje potraživanje temeljem ranijih ovršnih isprava, a što u ovome postupku pokušava naplatom iz razlučnog prava, iako navedene isprave više ex lege nisu ovršne isprave jer se zaključenjem predstečajne nagodbe stavljaju van snage. Od tog trenutka isključivo pravomoćna i ovršna predstečajna nagodba može uređivati odnose između vjerovnika i dužnika te vjerovnik ne može istovremeno koristiti obje isprave kao instrumente naplate potraživanja.

Slijedom navedenog, izmijenjeno je i pravo na odvojeno namirenje, odnosno namirenje iz razlučnih prava po svim navedenim ugovorima o kreditu.

Razlučno pravo, odnosno založno pravo (hipoteka) predstavlja tek sporedno pravo koje je uvijek vezano uz glavno pravo vjerovnika. Glavno pravo vjerovnika, tj. osnov tražbine je izmijenjen, nije više istovjetan niti u osnovi niti u visini jer se pravni prednik razlučnog vjerovnika Zagrebačka banka d.d. potpisom predmetne Predstečajne nagodbe odrekao prava na odvojeno namirenje i potraživanja se sada temelje na Predstečajnoj nagodbi, a ne više na ranijim ugovorima o kreditu. Predstečajna nagodba u ovom slučaju predstavljala bi obnovu (novaciju) kojom se mijenja osnov i visina tražbine.

U pogledu prava na naplatu potraživanja vjerovnik, a i Sud koji provodi postupak naplate obvezni su utvrđivati vrijednost potraživanja temeljem stvarne visine potraživanja. Sud je itekako obaviješten o osnovu i visini potraživanja obzirom je predmetna pravomoćna i ovršna Predstečajna nagodba dostavljena u spis predmeta. Predmetno potraživanje razlučnog vjerovnika je osporeno, radi osporavanja potraživanja vodi se parnica i uvidom u Rješenja u utvrđivanju tražbina vidljivo je da isto nije pravomoćno utvrđeno. Unatoč činjenici da je potraživanje razlučnog vjerovnika u cijelosti osporeno te da je osporena i valjanost upisanih razlučnih prava, Naslovljeni sud u cijelosti ignorira činjenicu nepravomoćno utvrđenih potraživanja i provodi elektroničku javnu dražbu, donosi predmetno Rješenje o namirenju i provodi višemilijunsko namirenje razlučnog vjerovnika iako je potraživanje tog vjerovnika osporeno i ne postoji pravomoćno rješenje o utvrđivanju tražbina. Također, sve odluke skupštine temeljem kojih se provodi prodaja su uspojene jer nije pravomoćno formirana niti skupština vjerovnika.

DOKAZ: uvid u Predstečajnu nagodbu, prileži spisu
 uvid u Rješenja o utvrđivanju tražbina
 uvid i priklop stečajnog spisa poslovni broj 7 St-672/2020, Trgovački sud u
 Bjelovaru

Nadalje, uvidom u predmetni Ugovor o ustupu i prijenosu prava i tražbina od dana 06.07.2018. godine, vidljivo je kako isti nema sve potrebne sastojke kojim bi se utvrdilo da se radi o valjanom pravnom poslu čak i kada bi se radilo o cesiji. Na ugovor o cesiji podredno se primjenjuju odredbe Zakona o obveznim odnosima koje se odnose na ugovor o kupoprodaji, a čiji su bitni elemente predmet i cijena. Navedeni Ugovor o ustupu tražbine nema niti bitan sastojak „predmeta“, kao niti „cijene“, odnosno naknade za provedeno ustupanje, a što su bitni sastojci ugovora o ustupu, odnosno cesiji.

Što se tiče predmeta istog Ugovora, pobijani Ugovor ne definira potraživanja već navodi veliki broj ugovora koji više ne uređuju osnovu i visinu potraživanja Zagrebačke banke d.d.

Nadalje, predmetni ugovori predstavljaju ugovore o kreditu i osiguranja kredita, slijedom čega Zagrebačka banka d.d. nije ovlaštena iste prenositi na novog vjerovnika bez pisane suglasnosti dužnika. Društvo B2 KAPITAL d.o.o. kao subjekt ne udovoljava pretpostavkama za prijenos ugovora o kreditu na isto kao novog vjerovnika obzirom da isto nije banka odnosno kreditna institucija. Takvo postupanje predstavlja nezakoniti prijenos djelatnosti banke čije djelatnosti uređuju odredbe Zakona o kreditnim institucijama na novog vjerovnika koji ne predstavlja kreditnu instituciju, odnosno isto predstavlja zabranjeni pravni posao.

Da bi prijenos ugovora na novog vjerovnika bio valjan, za takav prijenos potreban je i pristanak odnosno potpis takvog ugovora od strane dužnika, a ne samo starog i novog vjerovnika kao kod cesije. Navedeni ugovor ne sadrži supotpis stečajnog dužnika, a što je vidljivo iz samog ugovora.

Za prijenos ugovora sukladno odredbama čl. 127. Zakona o obveznim odnosima potreban je i pisani pristanak dužnika, a koji ne postoji te samim time navedeni ugovor ne udovoljava pretpostavkama za prijenos ugovora. Također, pristanak za prijenos ugovora mora biti u istom obliku koji je propisan i za ugovor koji se prenosi.

U slučaju da se navedeni ugovor tumači sukladno odredbama Zakona o faktoringu, navedeni ugovor također ne sadrži niti bitne elemente navedene u čl. 14. Zakona o faktoringu obzirom i navedeni zakon kao obvezni sadržaj propisuje odredbe o visini naknade za faktoring.

Iz svih pobrojanih razloga, navodni razlučni vjerovnik B2 KAPITAL d.o.o. nije valjano stekao potraživanje društva Zagrebačka banka d.d

Slijedom navedenog, i založna prava na svim nekretninama na kojim je B2 KAPITAL d.o.o. upisan kao založni vjerovnik ne postoje s obzirom da je pravna osnova takvog upisa ništetni pravni posao koji ne proizvodi nikakve pravne učinke.

DOKAZ: Žalba stečajnog vjerovnika protiv rješenja Trgovačkog suda u Bjelovaru
 poslovni broj 7 St-672/2020-145 od dana 17. travnja 2023. godine i
 potvrda o primitku žalbe od dana 03. svibnja 2023. godine

IV. Ovdje pobijano Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj 75 Pž-2274/2023-2 od dana 19. srpnja 2023. godine, kojim rješenjem je sud odlučio o žalbi stečajnog vjerovnika/podnositelja ovog prijedloga od dana 03. svibnja 2023. godine

na način da je istu odbacio kao nedopuštenu, objavljeno je na e-Oglasnoj ploči suda dana 14. rujna 2023. godine te **stečajni vjerovnik/podnositelj prijedloga ovim putem, sukladno odredbi članka 388. stavka 1. vezi s odredbama članka 400. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022), u zakonskom roku podnosi prijedlog za dopuštenje revizije protiv istog.**

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u **točki 4., 5. i 8. obrazloženja** osporenog Rješenja poslovni broj 75 Pž-2274/2023-2 od dana 19. srpnja 2023. godine, **a u pogledu obrazloženja odbacivanja žalbe stečajnog vjerovnika/podnositelja od dana 03. svibnja 2023. godine kao nedopuštene**, navodi sljedeće, cit.:

„4. *Žalba nije dopuštena.*

5. *U konkretnom slučaju radi se o prodaji nekretnine na kojoj postoji različno pravo pa se prodaja provodi u skladu s odredbom članka 247. SZ-a. Stavkom 1. toga članka propisano je da se nekretnina na kojoj postoji različno pravo prodaje u stečajnom postupku, na prijedlog stečajnoga upravitelja ili razlučnoga vjerovnika, uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnoga postupka o ovrsi na nekretnini, a stavkom 2. propisano je da sud o prodaji odlučuje rješenjem protiv kojeg pravo na žalbu imaju stečajni upravitelj i razlučni vjerovnici. Dakle, stečajni vjerovnici nisu ovlašteni podnijeti žalbu niti protiv rješenja o prodaji predmeta razlučnog prava niti protiv rješenja o dosudi odnosno namirenju po pravilima ovršnoga postupka o ovrsi na nekretnini pa tako niti podnijeti žalbu protiv pobijanog rješenja.*

8. *Kako se u konkretnom slučaju radi i prodaji nekretnina na kojima postoji različno pravo, žalbu stečajnog vjerovnika Sustenta services d.o.o. valjalo odbaciti prema odredbi članka 380. točke 1. ZPP-a, kako je odlučeno u izreci ovog rješenja.*“

DOKAZ: Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj 75 Pž-2274/2023-2 od dana 19. srpnja 2023. godine, točka 4., 5. i 8. Obrazloženja

S obzirom na činjenicu da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u osporenom Rješenju poslovni broj 75 Pž-2274/2023-2 od dana 19. srpnja 2023. godine, prilikom odlučivanja o žalbi stečajnog vjerovnika/podnositelja prijedloga od dana 03. svibnja 2023. godine koju je isti uložio protiv **Rješenja Trgovačkog suda u Bjelovari poslovni broj 7 St-672/2020-145 od dana 17. travnja 2023. godine**, razmatrao pravno pitanje pravilne primjene odredbi članka 247. stavka 1. i 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/2015, 104/2017, 36/2022) i odredbe članka 125. stavka 5. Ovršnoga zakona („Narodne novine“ broj: 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, 114/2022) te iste primijenio na gore opisani način i odbacio žalbu stečajnog vjerovnika/podnositelja kao nedopuštenu odnosno s obzirom na to da je predmetno pitanje važno za odluku u predmetu gornji poslovni broj i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni odnosno za razvoj prava u sudskoj praksi, stečajni vjerovnik/podnositelj ovog prijedloga predlaže Vrhovnom sudu Republike Hrvatske da, sukladno odredbama članka 385. a Zakona o parničnom postupku, dopusti reviziju u pogledu sljedećih pravnih pitanja:

„Primjenjuje li se odredba članka 247. stavka 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/2015, 104/2017, 36/2022), a koja propisuje da pravo na žalbu protiv rješenja o prodaji nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo u stečajnom postupku imaju stečajni upravitelj i razlučni vjerovnici i na rješenje o namirenju tako da pravo na žalbu protiv rješenja o namirenju u predmetnom slučaju imaju isključivo stečajni upravitelj i razlučni vjerovnici?“

„Primjenjuju li se, u pogledu prava na žalbu protiv rješenja o namirenju donesenom nakon donošenja rješenja o dosudi nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo i koja se prodaje u stečajnom postupku, odredba članka 125. stavka 5. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, 114/2022), a koja odredba propisuje da pravo na žalbu protiv rješenja o namirenju imaju stranke i sve osobe koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine?“

„Primjenjuje li se odredba članka 247. stavka 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/2015, 104/2017, 36/2022), a koja propisuje da pravo na žalbu protiv rješenja o prodaji nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo u stečajnom postupku imaju stečajni upravitelj i razlučni vjerovnici, isključivo na rješenje o prodaji nekretnine ili se ista primjenjuje na sva rješenja koja u stečajnom postupku budu donesena nakon donošenja rješenja o prodaji nekretnine?“

Nadalje, s obzirom na činjenicu da je odredbom članka 247. stavka 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/2015, 104/2017, 36/2022) propisano da se nekretnina na kojoj postoji razlučno pravo prodaje u stečajnom postupku uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnoga postupka o ovrsi na nekretnini te činjenicu da je odredbom članka 125. stavka 5. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, 114/2022) propisano da pravo na žalbu protiv rješenja o namirenju imaju stranke i sve osobe koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine;

„Imaju li stranke stečajnog postupka u kojem je rješenjem određena prodaja nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo, sukladno odredbi članka 247. stavka 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/2015, 104/2017, 36/2022) i odredbi članka 125. stavka 5. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, 114/2022), pravo na žalbu protiv rješenja o namirenju?“

„Imaju li stečajni vjerovnici kao stranke stečajnog postupka u kojem je rješenjem određena prodaja nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo, sukladno odredbi članka 247. stavka 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/2015, 104/2017, 36/2022) i odredbi članka 125. stavka 5. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, 114/2022), pravo na žalbu protiv rješenja o namirenju?“

„Imaju li stečajni vjerovnici kao stranke stečajnog postupka, sukladno odredbi članka 247. stavka 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/2015, 104/2017, 36/2022) i odredbi članka 125. stavka 5. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, 114/2022), pravo na žalbu protiv rješenja o namirenju?“

112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, 114/2022), pravo na žalbu protiv rješenja o namirenju donesenom nakon donošenja rješenja o dosudi nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo i koja je prodana u stečajnom postupku u slučaju kada je rješenjem o namirenju razlučni vjerovnik kao kupac nekretnine oslobođen polaganja kupovine, uzevši u obzir da se takvom odlukom razlučni vjerovnik i kupac nekretnine namiruje u cijelosti i da je takvom odlukom moguće isključiti odnosno ograničiti pravo na namirenje ostalih stečajnih vjerovnika?“

Ističe se da se u predmetnome radi o pravnim pitanjima o kojima, sukladno odredbi članka 385. a stavka 1. točke 2. Zakona o parničnom postupku, ima izuzetno malo prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, dok u pogledu prakse drugostupanjskih odnosno viših sudova postoji izuzetno malo odluka odnosno rješenja, a koje odluke odnosno rješenja idu u prilog činjenici da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, kako to obrazlaže stečajni vjerovnik/podnositelj u ovom prijedlogu, u osporenom Rješenju poslovni broj 75 Pž-2274/2023-2 od dana 19. srpnja 2023. godine pogrešno primijenio odredbe članka 247. stavka 1. i 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/2015, 104/2017, 36/2022) i odredbu članka 125. stavka 5. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, 114/2022).

Naime, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u osporenom Rješenju poslovni broj 75 Pž-2274/2023-2 od dana 19. srpnja 2023. godine odredbe članka 247. stavka 1. i 2. Stečajnog zakona i članka 125. Ovršnog zakona primjenjuje suprotno praksi **Vrhovnog suda Republike Hrvatske u Rješenju poslovni broj Revt-276/2015-2 od dana 06. kolovoza 2015. godine**, kojim rješenjem Vrhovni sud Republike Hrvatske odbacuje reviziju razlučnog vjerovnika u predmetnom postupku te izričito utvrđuje da je drugostupanjskim rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-8007/14-6 od 7. siječnja 2015. godine, protiv kojeg je razlučni vjerovnik podnio predmetnu reviziju, **uvažena žalba stečajnih vjerovnika protiv prvostupanjskog rješenja o namirenju**, a slijedom čega je ukinuto predmetno prvostupanjsko **rješenje o namirenju razlučnog vjerovnika** te je predmet vraćen tome sudu na ponovni postupak.

Nadalje, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Presudi poslovni broj Pž-3692/01-2 od dana 14. studenog 2001. godine** izričito utvrđuje da je prvostupanjski sud u konkretnom predmetu vjerovniku povrijedio pravo na podnošenje pravnog lijeka iz razloga što je isti odbio drugim vjerovnicima dostaviti rješenje o namirenju, iz čega bi proizlazilo **da je pitanje namirenja „interna stvar“ između suda i razlučnog vjerovnika**, a što je neprihvatljivo, slijedom čega je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske **uvažio žalbu stečajnog vjerovnika** kao osnovanu i temeljem članka 368. Zakona o parničnom postupku, a u vezi s člankom 6. Stečajnog zakona pobijano **rješenje o namirenju ukinuo** i predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

SUDSKA PRAKSA:

Odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revt-276/2015-2 od dana 06. kolovoza 2015. godine
Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-3692/01-2 od dana 14. studenog 2001. godine

Slijedom navedenog, ističe se da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske pogrešnom primjenom odredbe članka 247. stavka 2. Stečajnog zakona u točki 5. Obrazloženja pobijanog Rješenja poslovni broj 75 Pž-2274/2023-2 od dana 19. srpnja 2023. godine te

suprotno sudskoj praksi Vrhovnog suda Republike Hrvatske i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske utvrdio cit.:

„5. U konkretnom slučaju radi se o prodaji nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo pa se prodaja provodi u skladu s odredbom članka 247. SZ-a. Stavkom 1. toga članka propisano je da se nekretnina na kojoj postoji razlučno pravo prodaje u stečajnom postupku, na prijedlog stečajnoga upravitelja ili razlučnoga vjerovnika, uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnog postupka o ovrsi na nekretnini, a stavkom 2. propisano je da sud o prodaji odlučuje rješenjem protiv kojeg pravo na žalbu imaju stečajni upravitelj i razlučni vjerovnici. Dakle, stečajni vjerovnici nisu ovlašteni podnijeti žalbu niti protiv rješenja o prodaji predmeta razlučnog prava niti protiv rješenja o dosudi odnosno namirenju po pravilima ovršnog postupka o ovrsi na nekretnini pa tako niti podnijeti žalbu protiv pobijanog rješenja.“

Dakle, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** u osporenom Rješenju poslovni broj 75 Pž-2274/2023-2 od dana 19. srpnja 2023. godine **odredbe članka 247. stavka 1. i 2. Stečajnog zakona**, kako to isti obrazlaže u **točki 5. Obrazloženja pobijanog Rješenja**, primjenjuje suprotno praksi **Vrhovnog suda Republike Hrvatske utvrđenoj u Rješenju poslovni broj Revt-276/2015-2 od dana 06. kolovoza 2015. godine**, kojim Rješenjem je izričito utvrđeno pravo stečajnih vjerovnika na žalbu protiv rješenja o namirenju razlučnih vjerovnika u stečajnom postupku, kao i suprotno praksi samog Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske utvrđenoj u **Presudi poslovni broj Pž-3692/01-2 od dana 14. studenog 2001. godine**, kojom Presudom je isti sud uvažio žalbu stečajnog vjerovnika izjavljenu protiv rješenja o namirenju razlučnog vjerovnika te isto rješenje ukinuo i vratio predmet na ponovni postupak prvostupanjskom sudu.

DOKAZ: uvid u pobijano Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske
 poslovni broj 75 Pž-2274/2023-2 od dana 19. srpnja 2023. godine, točka 5.
 Obrazloženja
 Odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revt-276/2015-2
 od dana 06. kolovoza 2015. godine
 Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-
 3692/01-2 od dana 14. studenog 2001. godine

Nadalje, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u **gore citiranoj točki 5. Obrazloženja osporenog Rješenja** predmetne odredbe članka 247. stavka 1. i 2. Stečajnog zakona, primjenjuje suprotno i praksi **istog suda iz Rješenja poslovni broj Pž-5908/2021-3 od dana 03. veljače 2022. godine**, u obrazloženju kojeg rješenja je **izričito istaknuto da pravo na žalbu protiv rješenja o dosudi u stečajnom postupku, uz stranke, imaju i osobe koje su sudjelovale na dražbi određenoj u stečajnom postupku odnosno žalitelj kao kupac i osoba koja je uplatila jamčevinu za sudjelovanje na elektroničkoj javnoj dražbi određenoj u predmetnom stečajnom postupku sve sukladno odredbama članka 105. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 i 131/20)** te da je žalitelj u konkretnom predmetu **pravilno ukazao na to da se pravilnost i zakonitost rješenja o dosudi u stečajnom postupku može pobijati podnošenjem redovnog pravnog lijeka odnosno žalbe sukladno odredbama članka 105. Ovršnog zakona.**

Nadalje, shvaćanje iz gore citirane točke 5. Obrazloženja predmetnog osporenog Rješenja suprotno je i sudskoj praksi **Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske**, koji u

Rješenju poslovni broj PŽ-4642/2021-5 od dana 07. veljače 2022. godine uvažava žalbu protiv rješenja o dosudi uloženu od strane kupca nekretnine u elektroničkoj javnoj dražbi određenoj u stečajnom postupku te predmet vraća na ponovno odlučivanje, a iz čega proizlazi da je predmetna žalba kupca nekretnine dopuštena, sve sukladno odredbama članka 247. stavka 1. Stečajnog zakona i članka 105. stavka 2. Ovršnog zakona.

Na isti način je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske odlučio i Rješenjem poslovni broj PŽ-6267/2007-7 od dana 04. studenog 2008. godine, kojim je usvojio u cijelosti žalbu protiv rješenja o dosudi uloženu od strane kupca nekretnine na javnoj dražbi određenoj u predmetnom stečajnom postupku.

Iz obrazloženja Rješenja poslovni broj PŽ-5340/2005-3 Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od dana 15. veljače 2006. godine, vidljivo je da je žalba protiv rješenja o dosudi u stečajnom postupku dopuštena i stečajnim vjerovnicima kao strankama stečajnog postupka, sve sukladno odredbi članka 247. stavka 1. Stečajnog zakona, koju Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u pobijanom Rješenju, kako proizlazi iz točke 5. Obrazloženja predmetnog Rješenja, očigledno pogrešno primjenjuje, a u vezi s odredbom članka 105. stavka 1. Ovršnog zakona.

SUDSKA PRAKSA: Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, PŽ-5908/2021-3 od dana 03. veljače 2022. godine
Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske PŽ-4642/2021-5 od dana 07. veljače 2022. godine
Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-6267/2007-7 od dana 04. studenog 2008. godine
Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-5340/2005-3 od dana 15. veljače 2006. godine

Dakle, slijedom navedenog, a analogno primjeni odredbe članka 247. stavka 2. Stečajnog zakona na konkretni slučaj pitanja prava stečajnih vjerovnika na podnošenje žalbe protiv rješenja o dosudi, a u pogledu čega iz gore navedene sudske praske nedvojbeno proizlazi da stečajni vjerovnici imaju pravo podnijeti žalbu protiv rješenja o dosudi sukladno odredbi članka 247. stavka 1. Stečajnog zakona i odredbi članka 105. stavka 1. Ovršnog zakona, dodatno proizlazi da stečajni vjerovnici analogno istome imaju pravo podnošenja žalbe i protiv rješenja o namirenju, sve sukladno odredbi članka 247. stavka 1. Stečajnog zakona i odredbi članka 125. stavka 5. Ovršnog zakona, kao i sukladno sudskoj praksi utvrđenoj u Rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revt-276/2015-2 od dana 06. kolovoza 2015. godine i Presudi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3692/01-2 od dana 14. studenog 2001. godine.

Stečajni vjerovnik/podnositelj prijedloga ističe i da mu je predmetnim Rješenjem poslovni broj 75 PŽ-2274/2023-2 od dana 19. srpnja 2023. godine i pogrešnom primjenom odredbi članka 247. stavka 1. i 2. Stečajnog zakona i odredbe članka 125. stavka 5. Ovršnog zakona odnosno neprimjenjivanjem predmetne odredbe članka 247. stavka 1. i članka 125. stavka 5. Ovršnog zakona, povrijeđeno temeljno ljudsko pravo zajamčeno Ustavom Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj: 56/90, 135/97, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14) i to **pravo na žalbu** zajamčeno odredbama članka 18. Ustava Republike Hrvatske, **pravo na jednakost**, zajamčeno odredbom članka 3. Ustava Republike Hrvatske, **pravo na pravično suđenje** zajamčeno odredbom članka 29. stavka

1. Ustava Republike Hrvatske, a samim time i **pravo na pošteno suđenje** zajamčeno odredbama članka 6.1. i **pravo na djelotvoran pravni lijek** zajamčeno odredbom članka 13.1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (MU 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06, 2/10, 13/17), a na koje povrede se stečajni vjerovnik/podnositelj prijedloga, obzirom da su iste učinjene pogrešnom primjenom materijalnog prava odnosno bitnim povredama odredbi postupka **u drugostupanjskom postupku pred Visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske, nije bio u mogućnosti pozvati do sada, sve sukladno odredbi članka 385. a stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022).**

V. RELEVANTNO MATERIJALNO PRAVO

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u točki 5. obrazloženja osporenog Rješenja poslovni broj 75 Pž-2274/2023-2 od dana 19. srpnja 2023. godine navodi kako se u konkretnom slučaju radi o prodaji nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo pa se prodaja provodi u skladu s odredbom članka 247. Stečajnog zakona te kako je stavkom 1. predmetnog članka propisano da se nekretnina na kojoj postoji razlučno pravo prodaje u stečajnom postupku, na prijedlog stečajnog upravitelja ili razlučnog vjerovnika, **a uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnog postupka o ovrsi na nekretnini te da je stavkom 2. istog članka propisano da sud o prodaji odlučuje rješenjem protiv kojeg pravo na žalbu imaju stečajni upravitelj i razlučni vjerovnici.**

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u točki 5. obrazloženja nadalje navodi kako iz gore navedenog navodno proizlazi da stečajni vjerovnici kao stranke stečajnog postupka, s obzirom na to da sukladno odredbi članka 247. stavka 2. nisu ovlašteni podnijeti žalbu protiv **rješenja o prodaji predmeta razlučnog prava**, nisu ovlašteni podnijeti žalbu niti protiv **rješenja o dosudi predmeta razlučnog prava**, kao niti protiv, u konkretnom slučaju predmetnog **rješenja o namirenju**, i to sve navodno sukladno pravilima ovršnog postupka o ovrsi na nekretnini.

Ističe se da je odredbom članka 247. stavka 2. Stečajnog zakona, na koju se poziva Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u pobijanom Rješenju, propisano da sud rješenjem protiv kojeg pravo na žalbu imaju **stečajni upravitelj i razlučni vjerovnici odlučuje isključivo o prodaji nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo**. Dakle, predmetna odredba odnosi se isključivo na dopuštenje žalbe **protiv rješenja o prodaji nekretnine** na kojoj postoji razlučno pravo u stečajnom postupku.

Nadalje, ističe se da je odredbom članka 247. stavka 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/2015, 104/2017, 36/2022) propisano da se nekretnina na kojoj postoji razlučno pravo prodaje u stečajnom postupku, na prijedlog stečajnoga upravitelja ili razlučnoga vjerovnika, **uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnoga postupka o ovrsi na nekretnini**.

Argumentum a contrario, odredba kojom se određuje da je podnošenje žalbe protiv rješenja o prodaji nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo dopušteno isključivo stečajnom upravitelju i razlučnim vjerovnicima ne odnosi se i ne primjenjuje se i na dopuštenje žalbi protiv rješenja o dosudi i rješenja o namirenju u predmetnom slučaju te se u odnosu na dopuštenje žalbi protiv predmetnih rješenja primjenjuju odredbe Stečajnog zakona koje uređuju navedeno područje odnosno koje uređuju dopuštenje prava na

žalbu protiv predmetnih rješenja, a podredno, sukladno odredbi članka 247. stavka 1. Stečajnog zakona, pravila ovršnog postupka o ovrsi na nekretnini.

S obzirom na činjenicu da Stečajni zakon ne sadrži odredbe koje uređuju donošenje, objavu i dostavu rješenja o namirenju i pretpostavke za dopuštenost žalbe protiv istog rješenja, na predmetni slučaj se na odgovarajući način primjenjuju odredbe i pravila ovršnog postupka o ovrsi na nekretnini kao i općenita pravila Stečajnog zakona koja se podredno primjenjuju na sve žalbe u stečajnom postupku i koje mogu podnositi svi vjerovnici.

Odredbama članka 125. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, 114/2022) propisano je da o namirenju ovrhovoditelja i drugih osoba kojima pripada pravo na namirenje sud odlučuje rješenjem nakon održanoga ročišta, uzimajući u obzir podatke iz spisa i zemljišne knjige te utvrđenja na ročištu, da će se pri donošenju rješenja o namirenju uzet u obzir samo ne tražbine po kojima je rješenje o ovrsi postalo pravomoćno najkasnije na dan ročišta za diobu, da će se, ako ima tražbina u odnosu na koje rješenje o ovrsi nije postalo pravomoćno najkasnije na dan ročišta za diobu, te tražbine namiriti, nakon pravomoćnosti rješenja o ovrsi iz preostalog iznosa kupovnine ako je ima, a da će se ostatak vratiti ovršeniku, da će, u slučaju iz članka 107. istog Zakona, sud rješenjem o namirenju utvrditi da je tražbina kupca koja se namiruje u ovršnom postupku u cijelosti ili djelomično namirena prebijanjem s ovršenikovom tražbinom za isplatu kupovnine te da će, ako je kupovina veća od iznosa na koji kupac ima pravo prema rješenju o namirenju, a ono što je kupac uplatio prema rješenju o dosudi ne pokriva cijeli iznos kupovnine koju je kupac dužan položiti, sud u rješenju o namirenju odrediti rok u kojem će kupac biti dužan položiti razliku te da će sud, ako kupac ne položi razliku u tom roku, staviti izvan snage rješenje o namirenju i rješenje o dosudi te prodaju oglasiti nevažećom, ako ne budu ispunjeni uvjeti za donošenje rješenja iz članka 103. stavka 6. isto Zakona.

Odredbom članka 125. stavka 5. Ovršnog zakona propisano je da protiv rješenja o namirenju pravo na žalbu imaju stranke i sve osobe koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine.

Dakle, odredbom članka 125. stavka 5. Ovršnog zakona, a u svezi s odredbom članka 247. stavka 1. Stečajnog zakona, propisano je da stranke imaju pravo na žalbu protiv rješenja o namirenju.

Iz navedenog proizlazi da pravo na žalbu protiv rješenja o namirenju, uz stečajnog upravitelja i razlučnih vjerovnika, imaju i ostale stranke stečajnog postupka odnosno stečajni vjerovnici, kao i druge osobe koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine.

Naime, logično je da nitko osim stečajnog dužnika odnosno stečajnog upravitelja i razlučnih vjerovnika nema pravni interes za podnošenje žalbe protiv rješenja kojim se određuje prodaja nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo, **no potpuno je nelogično i bespredmetno raspravljati da bi pravo na žalbu protiv rješenja o namirenju u stečajnom postupku imali samo stečajni upravitelj i razlučni vjerovnici** te da bi samo stečajni upravitelj i razlučni vjerovnici imali pravni interes za podnošenje žalbe protiv istog. Ovo pogotovo u slučaju kada je kupac nekretnine kao razlučni vjerovnik

oslobođen polaganja kupovnine sukladno predmetnom Rješenju o namirenju uz istovremeno potpuno onemogućavanje namirenja svih ostalih vjerovnika i to sve u trenutku dok je cjelokupno potraživanje navodnog razlučnog vjerovnika osporeno i nije pravomoćno utvrđeno.

Jedan od razloga provođenja stečajnog postupka jest namirenje vjerovnika koje nije moguće bez unovčenja stečajne mase odnosno imovine stečajnog dužnika, a koje unovčenje nije moguće bez određivanja prodaje predmeta stečajne mase po odluci suda u stečajnom postupku te stečajni vjerovnici nemaju pravnog interesa žaliti se protiv takve odluke. Nepostojanje pravnog interesa za žalbu stečajnih vjerovnika protiv rješenja kojim se određuje prodaja predmeta stečajne mase predstavlja *ratio legis* odredbe članka 247. stavka 2. Stečajnog zakona kojom je propisano da pravo na žalbu protiv rješenja o prodaji imaju isključivo stečajni upravitelj i različni vjerovnici, a ne i stečajni vjerovnici te ostali sudionici stečajnog postupka.

S druge strane, nakon što Sud u stečajnom postupku rješenjem odluči o prodaji predmeta stečajne mase odnosno nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo, već samim provođenjem elektroničke javne dražbe pred Financijskom agencijom otvara se mogućnost da bi pogrešnom primjenom materijalnog prava i povredom odredbi stečajnog, ovršnog i parničnog postupka, osobito donošenjem nezakonitog rješenja o namirenju, stečajnim vjerovnicima moglo biti povrijeđeno kakvo pravo, a u pogledu koje povrede isti, sukladno zauzetom stajalištu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u pobijanom Rješenju poslovni broj 75 Pž-2274/2023-2 od dana 19. srpnja 2023. godine, ne bi imali pravo na žalbu odnosno djelotvoran pravni lijek sukladno odredbi članka 18. Ustava Republike Hrvatske i članka 13.1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, a čime bi istima bilo povrijeđeno i pravo na pravično i pošteno suđenje zajamčeno odredbama članka 29. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske i članka 6.1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Ističe se da Uputa o pravnom lijeku predmetnog Rješenja o namirenju Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj 7 St-672/2020-145 od dana 17. travnja 2023. godine glasi, cit.:

„Protiv ovog rješenja žalba može se podnijeti u roku od 8 dana od dana dostave, a dostava se smatra obavljenom istekom osmog dana od dana objave pismena na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova (čl.12. st.1. SZ-a). Žalba se podnosi putem ovog suda u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.“

Iz predmetne upute o pravnom lijeku proizlazi da sve stranke stečajnog postupka odnosno i stečajni vjerovnici bez ikakvog ograničenja imaju pravo podnijeti žalbu protiv predmetnog rješenja.

Takva pouka o pravima nedvojbeno potvrđuje navode Podnositelja i u cijelosti je in favorem gore istaknutih navoda o tome da svi vjerovnici stečajnog postupka imaju pravo na žalbu protiv Rješenja o namirenju. Navedeno pravo na podnošenje žalbe Podnositelja neosporno proizilazi iz odredbi Stečajnog i Ovršnog zakona, sudske prakse te spomenute pouke o pravima, a zbog čega je sporno odbacivanje predmetne žalbe protiv Rješenja o namirenju potpuno neosnovano i nezakonito.

Čak i da zakonske odredbe nisu u skladu sa poukom o pravima te da je uputom o pravnom lijeku priznato pravo Podnositelju koje mu inače po zakonu ne pripada (a što ovdje nije slučaj), i u tom slučaju bi prema sudskoj praksi Podnositelj imao pravo na žalbu protiv Rješenja o namirenju.

Pogrešnom primjenom materijalnog prava i povredom odredbi stečajnog i ovršnog te podredno parničnog postupka, osobito je moguće povrijediti pravo stečajnih vjerovnika upravo donošenjem nezakonitog rješenja o namirenju.

Odredbom članka 247. stavka 7. Stečajnog zakona, koja odredba je primijenjena i u predmetnom rješenju o namirenju, a protiv kojeg rješenja je stečajni vjerovnik/podnositelj ovog prijedloga podnio žalbu, propisano je da prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu može izjaviti da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnoga dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine, o čemu sud, sukladno odredbama članka 107. Ovršnog zakona, odlučuje u rješenju u dosudi, nakon čega sud, sukladno odredbi članka 125. stavka 4. Ovršnog zakona, rješenjem o namirenju utvrđuje da je tražbina kupca koja se namiruje u ovršnom postupku u cijelosti ili djelomično namirena prebijanjem s dužnikovom tražbinom s osnove isplate kupovnine.

Primjena predmetne odredbe može utjecati na ograničenje mogućnosti namirenja i ograničenje visine iznosa namirenja tražbina drugih razlučnih i stečajnih vjerovnika, što u postupku gornji poslovni broj i jest slučaj, a slijedom čega razumno proizlazi da stečajni vjerovnici moraju imati mogućnost podnošenja žalbe protiv takvog rješenja, sve sukladno odredbi članka 125. stavka 5. Ovršnog zakona, a u vezi s odredbom članka 247. stavka 1. Stečajnog zakona.

Naime, u postupku gornji poslovni broj radi se o situaciji u kojoj je, pogrešnom primjenom odredbe članka 247. stavka 7. Stečajnog zakona odnosno oslobođenjem razlučnog vjerovnika i kupca B2 KAPITAL d.o.o. od obveze polaganja kupovnine u iznosu **od 15.810.000,00 kuna / 2.098.347,60 EUR** za nekretnine prodane na elektroničkoj javnoj dražbi, Trgovački sud u Bjelovaru Rješenjem poslovni broj 7 St-672/2020-145 od dana 17. travnja 2023. godine, **odlučio i o mogućnosti namirenja odnosno o pravu na namirenje stečajnih vjerovnika u predmetnom postupku**, a kojima je u predmetnom slučaju isključeno odnosno ograničeno pravo na namirenje iz ostvarenog unovčenja predmetne nekretnine kao predmeta stečajne mase, slijedom čega bi isti, kako je to i obrazloženo u ovom Prijedlogu, a sukladno odredbi članka 18. Ustava Republike Hrvatske i članka 13.1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, morali imati pravo na podnošenje žalbe protiv istog.

Isključivanje prava na žalbu protiv rješenja o namirenju u stečajnom postupku ostalim strankama stečajnog postupka odnosno stečajnim vjerovnicima, kojima pogrešnom primjenom materijalnog prava i povredom odredbi stečajnog i ovršnog postupka od strane suda u rješenju o namirenju može biti povrijeđeno kakvo pravo, između ostalog i pravo na namirenje iz kupoprodajne cijene postignute na elektroničkoj javnoj dražbi, na način kako to tumači Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u osporenom Rješenju poslovni broj 75 Pž-2274/2023-2 od dana 19. srpnja 2023. godine, predstavljalo bi tešku povredu Ustavom zajamčenog prava na žalbu sukladno odredbama članka 18. Ustava Republike Hrvatske, koje odredbe propisuju da se pravo na žalbu jamči protiv pojedinačnih pravnih akata donesenih u postupku prvog stupnja pred sudom ili drugim ovlaštenim tijelom te da pravo na žalbu može **samo iznimno biti isključeno, u slučajevima određenima**

zakonom, i to ako je osigurana druga pravna zaštita te povredu odredbe članka 13.1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda kojom se jamči pravo na djelotvoran pravni lijek.

VI. Radi rješavanja naznačenih pravnih pitanja važnih za odluku u sporu i osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, stečajni vjerovnik/podnositelj

Predlaže

da Vrhovni sud Republike Hrvatske kao revizijski sud usvoji prijedlog stečajnog vjerovnika/podnositelja i dopusti reviziju protiv osporenog Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj 75 Pž-2274/2023-2 od dana 19. srpnja 2023. godine.

SUSTENTA SERVICES d.o.o., p.p.

Podnositelj potražuje trošak sastava prijedloga za dopuštenje revizije:

bodova + uvećanje 50 % (Tbr. 10.6. u vezi s Tbr 7.1.) x 1,99 EUR / 15,00 kn	29.862,63 EUR / 225.000,00 kn
Uvećano za PDV 25%.....	7.465,65 EUR / 56.250,00 kn
UKUPNO.....	37.328,28 EUR / 281.250,00 kn